



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 242/2022
10.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Драгане Бољевић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Игор Станковић, адвокат из ..., против туженог Града Лесковца, кога заступа Градско правобранилаштво Града Лесковца, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж1 41/21 од 12.10.2021. године, у седници већа одржаној 10.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Гж1 41/21 од 12.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 12/21 од 04.03.2021. године, ставом правим изреке усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да плати тужилци накнаду трошкова за превоз за долазак и одлазак са посла, за период од 01.01.2017. године до 24.02.2017. године, и то за јануар износ од 1.404,00 динара, са законском затезном каматом од 01.03.2017. године до исплате и за фебруар исти износ за законском затезном каматом од 01.04.2017. године до исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужени да исплати тужилци на име трошкова парничног поступка износ од 52.200,00 динара, а уколико то не учини у парниционом року, обавезан је да исплати тужилци законску затезну камату од извршности одлуке до исплате.

Одлучујући о жалби туженог, Виши суд у Лесковцу је донео решење Гж1 41/21 од 12.10.2021. године, којим је преиначено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Основног суда у Лесковцу П1 12/21 од 04.03.2021. године, тако што је тужени обавезан да плати тужилци износ од 20.720,00 динара на име трошкова поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилца је благовремено преко пуномоћника изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући побијано решење на основу члана 410. став 2. у вези члана 420. ст. 1. и 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући у виду цитирану одредбу закона, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено споредном тражењу, које не чини главно потраживање, то је ревизија недозвољена. Како је преиначена одлука о трошковима поступка, не примењује се члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП, према којој је ревизија увек дозвољена кад другостепени суд преиначи првостепену пресуду и одлучи о захтевима странака.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић